

два месѣца. Но както и да е, т. е. колкото глупава и да била тая пѣсень; а нашите Коприщенци биле отъ нея твърде доволни, защото тие бжлгарски синове обичатъ османлъжкѣтъ и никога нѣма да са унижатъ до това, щото да пѣятъ старите бжлгарски пѣсни, които ни разказватъ за самодивите, за „Груя Мало-дѣте,“ за „мечка стрѣвница“ и за св. Пантелеимона. Трѣба да ви кажа и това, че Коприщенците не приличатъ на другите бжлгаре: тие сж просвѣщенни и образованни люде; тие и турски знаятъ, и за това ти трѣба да имъ дадешъ само онова, щото е ново: нека да е турско, нека да е гръцко, нека да е циганско, само да е ново. Слѣдъ цигулярите вжрвѣле дѣцата, подкривяле са, закачале единъ другото и подскачале; слѣдъ дѣцата са клатиле мъжете и старците съ бжклиците въ рѣка, и ту съ шапки, ту съ фесове на главата; а слѣдъ тѣхъ са мъдриле жените, на които гла-